

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/87/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117207389
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5117207389.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej, sudcov JUDr. Yvetty Dzugasovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci žalobcu: Steelmontage, s.r.o., so sídlom Školská 762/2, 013 01 Teplička nad Váhom, IČO: 46 873 121, zastúpeného JUDr. Michaelou Poláčkovou, LL.M., advokátkou, so sídlom Y. XX, XXX XX Z., proti žalovanému: B. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXX/X, XXX XX B. nad L., o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č. k. 6C/17/2017-58 zo dňa 16. 03. 2017, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Žilina č. k. 6C/17/2017-58 zo dňa 16. 03. 2017 potvrdzuje.

Žalovaný nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia podaný v zmysle § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, ods. 2 písm. d) CSP. Zároveň podľa § 255 ods. 1 CSP nepriznal žalovanému nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca síce osvedčil uzatvorenie kúpnej zmluvy ohľadne požadovaného motorového vozidla, avšak v danom prípade išlo o uzatvorenie zmluvy, predmetom ktorej bolo nadobudnutie majetku obchodnou spoločnosťou v hodnote 10.000,00 Eur. Zmluva bola uzatvorená dňa 09.10.2014 medzi obchodnou spoločnosťou a sestrou spoločníka obchodnej spoločnosti, ktorá je podľa § 116 Občianskeho zákonníka blízkou osobou. V takom prípade, ak hodnota nadobúdaného majetku presahuje 10% hodnoty základného imania, (ktorého hodnota je v danom prípade 5.000,00 Eur), zákon, (konkrétne ust. § 59a Obchodného zákonníka v znení platnom ku dňu uzatvorenia kúpnej zmluvy), pre nadobudnutie účinnosti predmetnej zmluvy vyžadoval, jednak to, aby bola hodnota tohto majetku určená znaleckým posudkom a jednak to, že tento znalecký posudok musí byť uložený v zbierke listín. Z predložených listín predložených žalobcom k návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, ani z pripojeného spisu Okresného súdu Žilina č. 57503/L-ZBL (zbierka listín žalobcu), však súd ani jednu z uvedených podmienok v danom prípade nemal osvedčenú.

3. Z uvedeného teda vyplýva, že kúpna zmluva zo dňa 09.10.2014 doposiaľ nenadobudla účinnosť, a teda nedošlo k prevodu vlastníckeho práva k spornému motorovému vozidlu z predávajúcej na žalobcu. Žalobca sa preto nemôže domáhať ochrany vlastníckeho práva, keďže nie je vlastníkom predmetnej hnutelnej veci.

4. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal jeho zmeny a vyhovieť jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

5. Nesúhlasil s názorom okresného súdu o tom, že nie je vlastníkom sporného motorového vozidla. Súd prvej inštancie v danom prípade aplikoval ustanovenie § 59a Obchodného zákonníka zjednodušene, formalisticky a nesprávne. Podľa názoru odvolateľa na uplatnenie tejto normy nestačí jednoduchý výklad práva, ale do úvahy treba vziať argumenty teleologické a argumenty právnej teórie, čo však súd neurobil. Účelom daného ustanovenia bola ochrana pred skrytými nepeňažnými vkladmi do

spoločnosti s ručením obmedzeným. Nakoľko v praxi viedlo ustanovenie k neprimeranej administratívnej záťaži, táto úprava bola voči spoločnostiam s ručením obmedzeným zrušená, a to s účinnosťou ku dňu 01.07.2015 zákonom č. 87/2015 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník. Odvolateľ vyjadril presvedčenie, že ustanovenie § 59a Obchodného zákonníka sa v praxi nevyužívalo. Tomu zodpovedá aj fakt, že dopravný inšpektorát prepísal spoločnosť ako majiteľa vozidla na všetky doklady aj v situácii, keď nemala v zbierke listín založenú kúpnu zmluvu, ani znalecký posudok. Hoci súd správne zistil a uplatnil právo platné v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy, jeho ustanovenie interpretoval formalisticky. Nemenej podstatným je aj argument založený na civilistickom rozlišovaní neplatnosti a neúčinnosti právneho úkonu, v tomto prípade kúpnej zmluvy, keďže sankčným postihom za nesplnenie podmienok podľa § 59a Obchodného zákonníka je nenadobudnutie účinkov, a nie neplatnosť právneho úkonu. Ohľadom kúpnej zmluvy platí právny stav, že spoločnosť je platne vlastníkom vozidla, hoci účinky kúpnej zmluvy ešte nenastali. Podľa názoru žalobcu je vada neúčinnosti odstrániteľná doložením kúpnej zmluvy a znaleckého posudku do zbierky listín. Tento jednoduchý úkon však odvolateľ nedokáže urobiť, pretože jej súčasní konatelia a päťdesiatpercentný spoločník v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy neboli v štruktúre spoločnosti a originál kúpnej zmluvy ani znalecký posudok nemajú k dispozícii. Tieto doklady môžu mať jedine osoby zúčastnené a podpísané na kúpnej zmluve, t. j. R. T. ako predávajúca alebo žalovaný, ktorý uzatváral kúpnu zmluvu za spoločnosť ako jej zakladateľ a v tom čase jediný spoločník. Žalovaný však má v súčasnosti k odvolateľovi konfliktný postoj a zo vzniknutej situácie profituje, preto doklady nepredloží tak, za účelom odstránenia zisteného zákonného nedostatku. Z týchto dôvodov má použitie ustanovenia § 59a Obchodného zákonníka pre spoločnosť nespravodlivé a nežiaduce následky. Navyše napadnutému uzneseniu odôvodnený záver v otázke, akú právnu pozíciu žalobca osvedčil platnými dokladmi o vozidle. Platí totiž, že ak sa spoločnosť legitimovala platnými dokladmi k vozidlu, patrí jej právna ochrana proti stavu, v ktorom sa momentálne nachádza, t. j. že vozidlo nedrží a neužíva. Súd sa nezaoberal ani otázkou, akú právnu pozíciu zastáva žalovaný, keď má vozidlo, no žiadne doklady od neho. Pritom spoločnosť osvedčila, že sám žalovaný sa nepovažuje za oprávnenú osobu k vozidlu, čo vyplýva z jeho písomnej reakcie, že vozidlo vydá „oprávnenej osobe“ až po rozhodnutí súdu, prokuratúry alebo polície. Účelové vysvetlenie žalovaného, že k vozidlu uplatnil zádržné právo, neobstojí. V skutočnosti nemá žalovaný voči odvolateľovi žiadnu splatnú pohľadávku, ktorá by ho oprávňovala na výkon zádržného práva a voči žalobcovi má iba dlhy. Žalovaný zadržava vozidlo svojvoľne a ľstivo. Okresný súd ochránil držbu a užívanie vozidla žalovaným, hoci k nemu nemá žiaden právny titul ani doklady. Žalobca označil rozhodnutie okresného súdu za nepreskúmateľné. Navyše týmto rozhodnutím dochádza aj k zásahu do jeho práv, pretože žalobca má daňové a ďalšie povinnosti v súvislosti s vlastníctvom vozidla, ktoré nemôže užívať. Napokon žalobca poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Považská Bystrica vydané v obdobnej veci pod. sp. zn. 8C/7/2017, ktorým bolo jeho návrhu vyhovené.

6. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

7. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal uznesenie okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario toto rozhodnutie v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správne.

8. Neodkladné opatrenie nariadené v priebehu konania o veci samej alebo pred jeho začatím je dočasné opatrenie súdu, poskytujúce ochranu ohrozeným či porušeným právnym pomerom strán dovtedy, kým tieto nepodajú návrh na začatie konania, alebo kým súd svojím meritórnym rozhodnutím neposkytne ochranu definitívnu.

9. Ustanovenie § 325 ods. 1 CSP upravuje dva zákonné dôvody pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to: 1/ je potrebné bezodkladne upraviť pomery strán alebo 2/ ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

10. Neodkladné opatrenie je najtypickejší zabezpečovací prostriedok civilného procesu, ktoré sa uplatňuje v činnosti súdu pred začatím konania, v konaní o veci samej i po skončení konania. Ide o provizórnu úpravu pomerov strán konania s cieľom umožniť plynulý priebeh rozhodovania vo veci samej, či zabezpečiť realizáciu priznaných nárokov úspešnej strany.

11. Dokazovanie v konaní o nariadení neodkladného opatrenia nie je dokazovaním v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní. To je pojmovo vylúčené. Toto dokazovanie preto teória práva označuje ako osvedčovanie. Na rozdiel od dokazovania, osvedčovanie znamená, že súd

prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Pri ich zisťovaní súd neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formality, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní. Výsledkom takého postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia ako nanajvýš pravdepodobné. Aj v tomto konaní je strana povinná označiť tvrdenia a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, pokiaľ mieni byť úspešná (§ 149 CSP a nasl.). Všetky zásady dokazovania platné v civilnom procese sa však nemôžu uplatniť v celej šírke s ohľadom na potrebu poskytnutia rýchlej a účinnej ochrany práv, ktoré majú byť predmetom nariadeného neodkladného opatrenia.

12. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že jeho nariadenie je podľa zákonných predpokladov prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa tvrdí a osvedčí, že sú tu právne vzťahy medzi stranami a tieto právne vzťahy vyžadujú neodkladnú úpravu. Zároveň sa v právnych vzťahoch medzi stranami nesmie vytvoriť nenávratný stav a nesmie sa neprimeraným spôsobom zasahovať do vzťahov medzi stranami.

13. Žalobca v posudzovanej veci požadoval rozhodnúť neodkladným opatrením o vydaní motorového vozidla, z ktorého dôvodu bolo namieste skúmať pravdepodobnosť existencie vlastníckeho práva žalobcu a zároveň potrebu neodkladnej úpravy pomerov strán. Konanie bolo skrátené, a preto v zmysle vyššie formulovaných zásad bolo možné skúmať dôvodnosť vznesenej požiadavky žalobcu len na základe prednesených tvrdení, a to bez naplnenia kontradiktórneho princípu v plnej miere. Aj v prípade, ak by žalobca osvedčil svoj nárok k motorovému vozidlu, bolo možné rozhodnúť neodkladným opatrením len pri zistení nebezpečenstva ujmy, prípadne inej skutočnosti odôvodňujúcej potrebu neodkladnej úpravy pomerov strán.

14. Problematika platnosti, resp. neplatnosti právnych úkonov patrí k základným otázkam, od ktorých sa odvíja množstvo právnych následkov, ktoré sú často aj predmetom súdneho konania. V súvislosti s posudzovaním platnosti či neplatnosti právnych úkonov, predovšetkým zmlúv, je potrebné dôsledne rozlišovať medzi platnosťou právneho úkonu, jeho účinnosťou a nakoniec aj účinkami. Právny úkon je platný od toho momentu, ak bol urobený v súlade s požiadavkami platnej právnej úpravy, teda v súlade s platným právom. Zmluva je teda platná od jej uzavretia (vzniku), pokiaľ boli splnené všetky zákonom stanovené náležitosti tohto dvojstranného právneho úkonu, vrátane jeho formy a ďalej, ak sa taký právny úkon, ak je to potrebné, dostal do dispozičnej sféry toho, komu bol adresovaný. Občiansky zákonník, viaže platnosť niektorých zmlúv na rozhodnutie súdu (napr. § 28 Občianskeho zákonníka, ktorý viaže niektoré dispozičné úkony zákonného zástupcu týkajúce sa majetku zastúpeného na rozhodnutie súdu).

15. Účinnosťou právneho úkonu, ako jednostranného tak aj viacstranného, treba rozumieť možnosť domáhať sa práv alebo povinností z neho vyplývajúcich, teda správať sa tak, ako to z právneho úkonu vyplýva a odvíjať od neho svoju právnu pozíciu. Účinnosťou mnohých právnych úkonov začínajú plynúť lehoty či doby. Týka sa to ako jednostranných, tak aj viacstranných právnych úkonov. Napríklad realizovaním platnej výpovede z nájmu nebytového priestoru začína plynúť výpovedná doba, účinnosťou nájmovej zmluvy treba rozumieť možnosť (právo) vstúpiť do prenajatého priestoru a užívať ho v súlade s dohodnutými podmienkami atď. Účinnosťou zmluvy rozumieme možnosť domáhať sa práv a povinností v zmluve dohodnutých, alebo v zákone zakotvených, ďalej uplatňovať práva a povinnosti upravené či vyplývajúce zo zmluvy, resp. možnosť správať sa (dať, konať, zdržať sa určitého konania alebo určité konanie strpieť) tak, ako to vyplýva zo zmluvy. Účinnosťou sa však nenadobúdajú iba práva, ale aj povinnosti. Niektoré práva a povinnosti možno uplatňovať a domáhať sa ich aj priamo na základe zákona. Účinnosťou nastáva reálne naplnený právny vzťah. Účinnosťou zmluvy umožňuje konať tak, aby sa dosiahol samotný účinok zmluvy, teda aby nastali tie právne následky, ktoré sú ňou sledované, resp. v nej dojednané. Účinnosťou zmluvy, predmetom ktorej je prevod nehnuteľnosti znamená možnosť predložiť ju s návrhom na vklad Okresnému úradu, katastrálnemu odboru na povolenie vkladu, teda domáhať sa zápisu zmeny vlastníka. Ak nie je dohodnuté v zmluve nič iné, je zmluva účinná momentom jej uzavretia. Účinnosťou zmluvy môže nastať aj neskôr ako jej platnosť, nikdy však skôr. Platnosť zmluvy podmieňuje jej účinnosť. Neplatná zmluva nemôže byť účinnou.

16. Od účinnosti zmluvy treba odlišiť účinky zmluvy. Účinkami zmluvy treba rozumieť dosiahnutie právnych následkov - dôsledkov zmluvy, ktoré sa ňou sledovali. Napr. účinkami kúpnej zmluvy je zmena vlastníka predmetu kúpy. Niekedy účinky zmluvy nastávajú neskôr, avšak ich podmienkou je, aby bola zmluva platná a účinná. Z uvedeného hľadiska potom vyplýva, že ak je platná a účinná zmluva o prevode nehnuteľností, znamená to, že jej účastník - nadobúdateľ má právo domáhať sa toho, aby sa na základe tejto zmluvy podal návrh na vklad vlastníckeho práva a dosiahla sa zmena vlastníckeho práva v jeho prospech. Platná a účinná zmluva je preto aj základnou podmienkou podania návrhu na vklad

príslušnému Okresnému úradu - katastrálnemu odboru a rozhodovania o povolení vkladu (bližšie viď Bajánková, J., Vojčík, P.: Neplatnosť právnych úkonov a rozhodovacia prax súdov. In: Ingerencia súdov do súkromnoprávnych zmlúv: Zásahy súdov do obsahu súkromnoprávnych zmlúv. Justičná akadémia Slovenskej republiky, 2014).

17. Predmetom sporu v posudzovanej veci bolo posúdenie statusu žalobcu, ktorý na základe kúpnej zmluvy požadoval vydanie motorového vozidla, k čomu súd prvej inštancie zaujal stanovisko vychádzajúce z nesplnenia podmienok podľa § 59a Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu 09.10.2014. Zmluva, na základe ktorej odvodzoval žalobca svoje nároky, bola uzavretá medzi sestrou spoločníka obchodnej spoločnosti a touto spoločnosťou, z ktorého dôvodu tu bolo nevyhnutné skúmať, či zmluva a znalecký posudok oceňujúci predmet kúpy boli uložené do zbierky listín. Pokiaľ sa tak nestalo, nemohla zmluva nadobudnúť účinnosť a v zmysle vyššie formulovaného výkladu nemohol žalobca odvodzovať svoju právnu pozíciu, uplatňovať nároky, ani zľahčovať daný právny stav výkladom, ktorý úplne popiera kogentnú právnu úpravu účinnú v čase uzavretia spornej zmluvy.

18. Ak v relevantnom čase právna úprava vyžadovala, aby zmluva o prevode vlastníctva spĺňala isté podmienky, ich naplnenie bolo nevyhnutné skúmať aj v súdnej veci, a to z dôvodu posúdenia pravdepodobnosti uplatňovaného nároku. Pre posúdenie veci nebolo podstatné, že vozidlo bolo v administratívnom konaní zaevidované na dopravnom inšpektoráte, pretože daný postup príslušného orgánu nie je pre súd pri posudzovaní účinnosti zmluvy záväzný. Záväzné nebolo ani rozhodnutie Okresného súdu Považská Bystrica, ktoré nespadá do okruhu záväzných rozhodnutí v zmysle § 193 CSP.

19. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že žalovanému ako úspešnej procesnej strane nepriznal nárok na ich náhradu.

20. Z obsahu spisového materiálu totiž vyplýva, že žalovanému v aktuálnom odvolacom konaní preukázateľne žiadne trovy (majúce sa nahradiť) nevznikli. Práve to bol dôvod, pre ktorý súd povolaný k vydaniu rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (odvolací súd), mal rozhodnúť nielen o nároku na náhradu, ale už aj o nepriznaní náhrady (napriek tomu, že pri striktnom riadení sa textom rozhodnej právnej úpravy by sa mohlo zdať, že tomu tak nie je). Dvojfázové rozhodovanie o trovách konania, predpokladajúce prvé rozhodnutie súdu povolaného skončiť konanie vo veci len o nároku na náhradu a druhé až následné rozhodnutie prvoinštančného súdu o výške náhrady (porovnaj § 262 ods. 1 a 2 CSP) má totiž zmysel len pri pozitívnom vyriešení otázky nároku na náhradu, a naopak taký zmysel postráda, ak výsledkom uvažovania o nároku na náhradu je záver o neexistencii takéhoto nároku u žiadnej zo strán sporu (prvej preto, že ju na to neoprávňuje pre ňu nepriaznivý, či ňou zavinený výsledok konania a u druhej preto, že tu buď niet trov majúcich sa nahradiť, alebo že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, odôvodňujúce nepriznanie náhrady). Prezentovaný právny názor vyplýva i z uznesenia NS SR sp. zn. 6 Cdo 166/2016 zo dňa 26.10.2016.

20. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).